

[Dagmar Andreassen.]

betryggelse for værten at få at vide, at det var ligegyldigt, hvilken partifarve folketingsmanden havde. Rådet var godt, det virkede, sagen blev genoptaget, bevillingen kom igennem. Som et lille notabene har jeg lyst til at fortælle, at værten også måtte sande, at gode råd var dyre. Det var der ikke noget at sige til, for det var jo af vital betydning for værten at kunne fortsætte med sin bevilling, og derfor stod salæret i forhold til betydningen for ham. Det er jo rart at vide, at man skal kontakte en folketingsmand. Det, som værten bare ikke kunne forstå, var, at skattemyndighederne ikke ville acceptere, at det var en driftsudgift.

Nå, handelsministeren siger efter at have redegjort for hele bevillingssystemet: „med alt dette gør forslaget op.“ Tak for det.

Når bevillingssystemet opretholdes for spiritusbevillingernes vedkommende, synes jeg, der er gode motiver til det, og jeg mener ikke, man ville løbe risiko for, at en lignende historie som den, jeg lige har fortalt, kunne gentage sig for spiritusbevillingerne, når man lægger bevillingerne til kommunalbestyrelsen, for det er folk på stedet, og der vil altid være kommunalbestyrelsesmedlemmer, som kender den pågældende restauration, og en oplysning i et lukket møde, som ikke er undersøgt, ikke er bevist, vil ikke få lov til at stå uimodsagt. Den vil blive undersøgt, og man vil finde ud af, om den er rigtig.

Jeg kan altså anbefale forslaget fuldt og helt. Det kan godt være, der dukker noget op i udvalget, men jeg har i hvert fald ikke nogen bemærkninger til noget af det, forslaget indeholder, som jeg synes jeg behøver at trække frem nu.

Arne Larsen: Foreliggende lovforslag bygger i det væsentlige på det udkast til lovforslag, som indeholdes i betænkningen fra et af handelsministeren i 1966 nedsat udvalg, hvori de interesserede erhvervsorganisationer, forbrugerrådet, afholdsbevægelsen og de kommunale organisationer har deltaget. Handelsministeren har dog ikke i et og alt fulgt udvalgets udkast til ny lov, men har fraveget det på et par enkelte områder, som tidligere ordførere har været inde på.

Jeg tror, vi kan være meget enige om, at

den gældende lov om beværternæring i høj grad trænger til en revision, at vi trænger til en modernisering af denne lovgovning i overensstemmelse med den udvikling, som er sket i samfundet i det hele taget og i overensstemmelse med den udvikling, som anden lovgivning, især næringsloven, har gennemgået.

Jeg er helt tilfreds med, at man nu udvider mulighederne for at opnå bevilling, næringsbrev. Efter de hidtil gældende regler var det, når det drejer sig om bevilling til udskænkning af stærke drikke, i hovedsagen folk med tilknytning til faget, som fik sådanne bevillinger; det var altså servitricer, tjenere, buffister, kokke, hovmestre osv. — folk, der havde haft tilknytning til hotel-faget — som i første række havde muligheder for at opnå disse bevillinger. Jeg skal da ikke sige et eneste ondt ord om denne stand, de har sikkert i mange tilfælde vist sig at være ganske kvalificerede til at klare disse opgaver. Men jeg tror, det vil være sundt og rigtigt, at man ikke bare anlægger det synspunkt, at man skal have haft tilknytning til faget for at kunne beskæftige sig med erhvervsvirksomhed på restaurationsfeltet. Derfor imødeser jeg gerne disse ændringer af lovgivningen, således at alle kan få mulighed og alle med forretningstalent osv. kan udnytte deres rige evner inden for dette område.

Især vil det glæde mig, hvis vi kunne få så dygtige forretningsfolk og erhvervsdrivende inden for hotel- og restaurationsfaget, at man kunne klare f. eks. at drive beværternæring uden at skulle opstille et utal af enarmede tyveknegte og andre spilleautomater i restauranterne og dermed ødelægge tilværelsen for de mennesker, der kunne tænke sig i ro og mag at nyde en øl eller spise et stykke smørrebrød. Jeg synes ikke, disse ting har meget med hinanden at gøre, og stort set kunne jeg ønske mig, at man overhovedet ikke tillod den slags ting på restauranter og bekvæmninger.

Bevillingssystemet ophæves, når det drejer sig om restauranter o. lign., hvor der ikke udskænkes stærke drikke, hvorimod vi skal have et vist bevillingssystem, hvor det drejer sig om udskænkning af stærke drikke. Der er også på dette område i forslaget indeholdt visse forenklinger, som jeg er meget tilfreds med.